

Sygn. akt IV KZ 50/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **T. K.** ,

co do którego umorzono postępowanie karne o czyn z art. 207 § 1 k.k. popełniony
w warunkach art. 31 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 listopada 2019 r.,

zażalenia obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia
25 czerwca 2019 r. w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia
wniosku o uzasadnienie postanowienia tego Sądu z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn.
akt II Kz (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w R. odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia tego Sądu z dnia 11 stycznia 2018 r., w sprawie sygn. akt II Kz (...). W ocenie Sądu, autor zażalenia nie wykazał, aby uchybienie terminowi zawitemu nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony procesowej uprawnionej do dokonania czynności ograniczonej terminem lub ówczesnego obrońcy.

Obecnie, obrońca oskarżonego zaskarżył powyższe postanowieniem zażaleniem, w którym zarzucił naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 k.p.k. przez bezzasadne uznanie, że wniosek obrońcy o przywrócenie terminu zawitego nie doprowadził do wykazania wszystkich okoliczności uniemożliwiających dokonanie czynności procesowej w terminie, a zarazem skarżący nie

uprawdopodobnił, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Podniesiono przy tym, że obecny obrońca został wyznaczony już po upływie terminu, o przywrócenie którego się ubiega. Nie miał zatem możliwości dokonania w terminie czynności wymaganej dla skutecznego uruchomienia postępowania kasacyjnego, w szczególności wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia merytorycznego w terminie przewidzianym w odpowiednich przepisach procesowych. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o doręczenie postanowienia sądu odwoławczego z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie obrońcy T.K. okazało się niezasadne. Autor środka odwoławczego nie wykazał bowiem, aby błędne były ustalenia Sądu Okręgowego w R., który po analizie okoliczności sprawy doszedł do przekonania, że w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przywrócenia terminu zawitego do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II Kz (...) wraz z uzasadnieniem. Nie przekonują bowiem wywody skarżącego co do tego, że do przekroczenia terminu zawitego doszło z przyczyn niezależnych od strony procesowej i jej obrońcy. Z treści art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że dla rozpoczęcia tzw. postępowania okołokasacyjnego zasadnicze znaczenie ma złożenie wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, które ma zostać zaskarżone kasacją. Dla oceny spełnienia warunków ewentualnego przywrócenia terminu do dokonania tej czynności zasadnicze znaczenie ma zatem odpowiedź na pytanie, czy podmioty uprawnione do złożenia takiego wniosku w okresie, kiedy biegł termin określony w powołanym przepisie, nie mogły tego dokonać z przyczyn od nich niezależnych.

Stwierdzić tymczasem trzeba, że skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów w tym zakresie. Zauważyć bowiem należy, że w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym w R. T. K. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu i ogłoszenie postanowienia w sprawie II Kz (...) nastąpiło w obecności zarówno samego zainteresowanego, jak i jego obrońcy. Trudno przyjąć, aby

profesjonalny pomocnik oskarżonego nie znał warunków przewidzianych w art. 524 k.p.k. decydujących o możliwości wystąpienia z kasacją. Także sam T. K. , w piśmie, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w R. w dniu 29 stycznia 2018 r. (a więc do organu właściwego w myśl powołanego wyżej przepisu) zwrócił się o wyznaczenie obrońcy z urzędu „*do sporządzenia i wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego*”, co świadczy o dysponowaniu należyłą wiedzą zarówno o uprawnieniu do skorzystania z tego środka, jak i o obowiązywaniu tzw. przymusu adwokackiego w tym zakresie. Z przytoczonego pisma, jak i z dalszych materiałów zawartych w aktach sprawy nie wynika natomiast, aby zaistniały jakiegokolwiek przeszkody do tego, by T. K. lub jego ówczesny obrońca, złożyli w terminie wniosek przewidziany w art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. Wystąpienia przyczyn niezachowania terminu zawitego – i to niezależnych od strony – nie można domniemywać, zwłaszcza w sytuacji, gdy żaden z podmiotów ówczśnie uprawnionych do dokonania czynności, której ten termin dotyczył, nie powoływał się na zaistnienie przeszkody uniemożliwiającej mu dokonanie czynności w terminie.

Właśnie ze względu na to, że ocena przesłanek uzasadniających przywrócenie terminu musi być dokonywana z punktu widzenia ewentualnych przyczyn usprawiedliwiających jego przekroczenie występujących w czasie, gdy ten termin upływał, nie odgrywa istotnej roli fakt, że braku dokonania czynności przewidzianej w art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. ani nie dostrzeżono w Sądzie Okręgowym w R. przy przyjmowaniu kasacji sporządzonej przez obecnego obrońcę T. K. ani ten ostatni przy jej sporządzaniu (pomimo dysponowania fotokopiami całości akt sądowych – k. - 329).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.